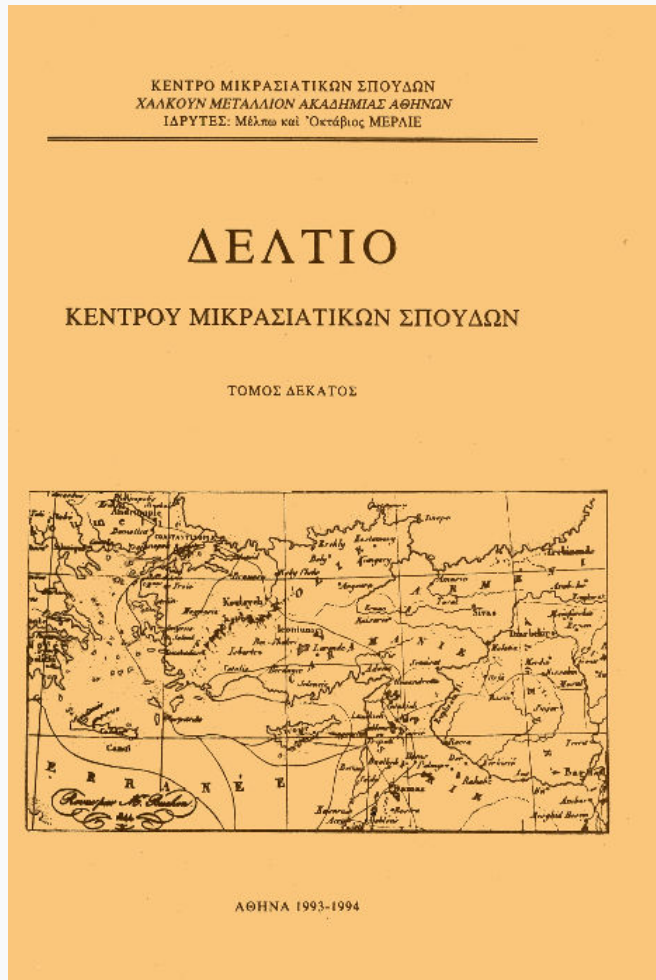

Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τόμ. 10 (1993)

Τέντ Πετρίδης: (1928-1988)

Μάρκος Φ. Δραγούμης

doi: [10.12681/deltiokms.103](https://doi.org/10.12681/deltiokms.103)

Copyright © 2015, Μάρκος Φ. Δραγούμης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Δραγούμης Μ. Φ. (1993). Τέντ Πετρίδης: (1928-1988). *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*, 10, 369-376. <https://doi.org/10.12681/deltiokms.103>

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΜΑΡΚΟΣ Φ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΤΕΝΤ ΠΕΤΡΙΔΗΣ (1928-1988)

Ο Τέντ Πετρίδης γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη το 1928 με πατέρα τόν οδοντογιάτρο Μενέλαο Πετρίδη που καταγόταν από τις Σαράντα Έκκλησιες της Ανατολικής Θράκης και μητέρα τη δεύτερη γυναίκα του Δήμητρα (Σαμακίης καταγωγής) που μεγάλωσε στην Αίγυπτο και Θεσσαλονίκη. Οί γονείς του ήθελαν να ασχοληθεί με τη βιολογία και την ιατρική, αλλά εκείνος προτίμησε να σπουδάσει μουσική παίρνοντας τὸ πτυχίο του ἀπὸ τὸ Μουσικὸ Τμήμα τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νέας Υόρκης τὸ 1950.

Στὸ πρῶτο μέρος τῆς σταδιοδρομίας του (1950-1967) ὁ Τέντ Πετρίδης δούλεψε σὲ διαφημιστικὲς καὶ κτηματομεσιτικὲς ἐπιχειρήσεις. Καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1964 ὡς τὸ Μάη τοῦ 1967 χρημάτισε πρόεδρος τῆς οικογενειακῆς κτηματομεσιτικῆς ἐταιρείας «Petridis Real Estate and Management Corporation». Παράλληλα ἀπὸ τὰ μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ '50 δίδασκε ἑλληνικοὺς χοροὺς καὶ παρουσίαζε σχετικὲς ὀμιλίες σὲ ἰδρύματα, συλλόγους, τὸ ραδιόφωνο καὶ τὴν τηλεόραση. Π.χ. τὸ 1960 συμμετέσχε στὰ Διεθνή Φεστιβάλ λαϊκοῦ χοροῦ ποὺ ὀργάνωσαν τὰ Πανεπιστήμια Columbia καὶ Νέας Υόρκης, τὸ 1963 στὸ Φεστιβάλ Λαϊκῶν χορῶν τῆς Ἑγγὺς Ανατολῆς ποὺ ἔγινε στὸ «Λίνκολν Σέντερ» τῆς Νέας Υόρκης, τὸ 1964-5 στὴ Διεθνή Ἐκθεση τῆς Νέας Υόρκης κ.λπ. Ἐξάλλου διατέλεσε μέλος τῆς «Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν Ἔρευνα τοῦ Χοροῦ» (Committee of Research in Dance) καὶ ἴδρυσε τὸν Ἑλληνοαμερικανικὸ Σύνδεσμο γιὰ τὸ Λαϊκὸ Χορὸ (Hellenic-American Folk Dance Association), ποὺ ἀνέπτυξε ἀξιόλογη δραστηριότητα καὶ συνέβαλε οὐσιαστικὰ στὴν ἐκμάθηση καὶ διάδοση τοῦ ἑλληνικοῦ χοροῦ στὶς ἑλληνοαμερικανικὲς κοινότητες τῶν ΗΠΑ.

Τὸ 1967 ὁ Τέντ Πετρίδης πήρε ὑποτροφία ἀπὸ τὸ Ἴδρυμα Μελετῶν Χερσονήσου τοῦ Αἵμου καὶ ἦρθε στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ μελετήσει ἀπὸ κοντὰ τὸν ἑλληνικὸ χορὸ, συνοδευόμενος ἀπὸ τὴ γυναίκα του (ποὺ ἦταν συνεργάτιδά του) καθὼς καὶ τὰ δύο του παιδιά.

Ἐκεῖνος, ἂν καὶ ἦρθε ὑποτίθεται μόνο γιὰ ἓνα δύο χρόνια, ἔμεινε ἐδῶ γιὰ πάντα, ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς οἰκογενείας του μετὰ ἀπὸ μερικὰ χρόνια ξαναγύρισαν στὶς ΗΠΑ.

Κατά τὴ δευτέρα αὐτὴ «ἐλληνικὴ» περίοδο τῆς ζωῆς του ὁ Τέντ Πετρίδης ἔμενε στὴν Ἀθήνα καὶ δίδασκε ἀγγλικά στὴν Ἑλληνοαμερικανικὴ Ἐνωσι καὶ χορὸ σὲ ἐκδηλώσεις, σεμινάρια καὶ σειρὲς μαθημάτων ποὺ ὀργάνωσε ὁ ἴδιος ἢ διάφοροι φορεῖς, ὅπως τὸ Πανεπιστήμιο Degree τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ, τὸ Ἀμερικάνικο Γυμνάσιο στὸ Χαλάνδρι, τὸ Ἴδρυμα Μελετῶν Χερσονήσου τοῦ Αἵμου κτλ. Καὶ ὅταν τὸν καλοῦσαν (ἰδίως καλοκαίρι) ταξίδευε στὶς ΗΠΑ, τὶς Σκανδιναβικὲς χῶρες, τὴ Γαλλία, τὴ Γερμανία καὶ τὴν Ἀγγλία γιὰ νὰ διδάξει καὶ νὰ διαδώσει τοὺς ἐλληνικοὺς χοροὺς καὶ ἐκεῖ.

Παράλληλα μὲ τὴ διδασκαλία τοῦ χοροῦ ὁ Τέντ Πετρίδης ἀσχολήθηκε ἐξίσου συστηματικὰ μὲ τὴ μελέτη τοῦ ἐλληνικοῦ χοροῦ στὶς πηγές του, ὀργώνοντας τὴν ὑπαιθρο μὲ τὸ αὐτοκίνητό του καὶ συλλέγοντας κάθε δυνατὴ πληροφορία γιὰ κάθε πιθανὸ καὶ ἀπίθανο χορὸ καὶ γενικὰ γιὰ κάθε τι ποὺ εἶχε σχέση μὲ τὰ λαογραφικά, ἱστορικά, γλωσσολογικά, θρησκευτολογικά, γεωγραφικά, ἐθνολογικά καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντά του. Κι ὅταν δὲν μπορούσε νὰ τριγυρίζει στὴν ἐπαρχία πῆγαινε καὶ τὴ συναντοῦσε στὴν Ἀθήνα, ἐπισκεπτόμενος τὰ κέντρα ποὺ δουλεύουν γιὰ τοὺς Ἀθηναίους ποὺ παραμένουν πιστοὶ στὸ τραγούδι καὶ στὸ χορὸ τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς τους.

Ὁ Τέντ Πετρίδης, παρόλο ποὺ ἦταν ψηλὸς μὲ βαρὺ σκελετό, εἶχε μεγάλῃ χάρη ὅταν χόρευε καὶ ἄφραστη ἱκανότητα νὰ μεταδίδει στοὺς μαθητές του γρήγορα καὶ παραστατικὰ τὸ βῆμα καὶ τὴν κίνηση ἀκόμα καὶ τοῦ πιὸ δύσκολου χοροῦ. Ἄλλῃ σπουδαία ἱκανότητά του ἦταν ὅτι μπορούσε μὲ ἄνεση καὶ ταχύτητα νὰ προσδιορίζει ἀμέσως καὶ ἀλάνθαστα τὰ σύνθετα καὶ ἀσύλληπτης πολυπλοκότητος μέτρα ὀρισμένων χορῶν τοῦ βορειοελλαδικοῦ χώρου καὶ τοῦ Πόντου.

Ἐκεῖ ποὺ πολλοὶ εἰδικοί παιδεύονταν ἐπὶ ὄρεσ γιὰ νὰ βγάλουν ἓνα ἀποτέλεσμα ἀκούγοντας τὸ κομμάτι μὲ τὸ προβληματικὸ μέτρο σὲ ἀργὴ ταχύτητα, αὐτὸς ἀμέσως ἔβρισκε τὴ λύση ἀκούγοντάς το στὴν κανονικὴ του ταχύτητα, λὲς κι ἦταν ἓνας ἄπλος Συρτός, ἢ ἓνα κοινὸ Βάλς.

Ὁ Τέντ Πετρίδης εἶχε ἀξιόλογη ἐπίδοση στὸ τουμπελέκι καὶ ἔπαιζε καλοῦτσικα τὴ θρακικὴ λύρα. Ἐκεῖνο ποὺ τὸν δυσκόλευε —παρὰ τὴν ἀγάπη του γιὰ τὴ γλωσσολογία— ἦταν τὸ νὰ μιλάει σωστὰ τὰ ἐλληνικά! Καὶ τὰ διάφορα λάθη ποὺ ἔκανε —ἂν καὶ τὸν διασκέδαζε νὰ τοῦ τὰ ἐπισημαίνουν— δὲν κατάφερνε νὰ τὰ διορθῶνει, ὅσο καὶ νὰ προσπαθοῦσε.

Ὡς πνεῦμα ὁ Τέντ Πετρίδης χαρακτηριζόταν γιὰ τὴν δεξιδέρκεια, παρατηρητικότητα, συνδυαστικὴ ἱκανότητα καὶ ἀπέραντη μνήμη του. Καὶ ὡς ἄνθρωπος διακρινόταν γιὰ τὸ ἀνεξάντλητο κέφι, τὴ ζωντάνια καὶ τὸ χιοῦμφορ του, μιὰ χαριτωμένη περιπαιχτικὴ διάθεση καὶ τὴν παντελῆ ἔλλειψη σχολαστικότητας καὶ κομπώδικης σοβαροφάνειας. Ὅσοι τὸν σχετίζονταν πάντα αἰσθάνονταν ἄνετα μαζί του, προφανῶς γιατί σὲ πλησίαζε γιὰ νὰ σὲ ἀκούσει, νὰ μάθει κάτι ἀπὸ σένα κι ὄχι νὰ προβάλει τίς γνώσεις του ἢ νὰ σὲ ἀπασχολήσει μὲ τὰ προσωπικά του, παρόλο ποὺ θὰ εἶχε ὅλα τὰ δίκαια νὰ τὸ κάνει, ἀφοῦ τὰ προβλήματα του ἦταν συχνὰ δυσβάσταχτα, ὅπως ὁ πρόωρος θάνα-

τος τῆς κόρης του ἢ ἡ δυσκολία πού εἶχε μετά τὸ 1985 στὸ περπάτημα, πού λίγο λίγο θὰ τὸν ἀνάγκαζε νὰ ἐγκαταλείψει τὸ χορό.

Μὲ τόσα πολλὰ χαρίσματα ὁ Τέντ ἦταν φυσικὸ νὰ εἶναι ιδιαίτερα δημοφιλῆς καὶ νὰ τὸν ἐκτιμοῦν οἱ συνάδελφοί του, ἀκόμα καὶ πρόσωπα μὲ μεγαλύτερη ἡλικία καὶ φήμη, πού δούλευαν στὸν ἴδιο χῶρο, ὅπως ὁ Σπύρος Περιστέρης, ὁ Samuel Baud-Bovy καὶ ἡ Ντόρα Στράτου. Ἡ ἐκτίμηση πού εἶχε γιὰ τὸν Τέντ Πετρίδη ὁ Baud-Bovy φαίνεται ἀπὸ τὰ παρακάτω δύο γράμματα πού τοῦ ἔστειλε τὸ 1977 καὶ πού δημοσιεύονται ἐδῶ γιὰ πρώτη φορά:

Λαμπινού Πηλίου, 28.6.77

Ἀγαπητὴ κύριε Πετρίδη,

Γνωριστήκαμε στὸ γραφεῖο τοῦ κυρίου Περιστέρη, κι ἔτσι παίρνω τὸ θάρρος νὰ σᾶς συμβουλευτῶ γιὰ δύο ἀπορίες μου σχετικὲς μὲ ἑλληνικοὺς χορούς, ἀπορίες πού εἶστε ὁ μόνος πού θὰ μπορέσετε ἴσως νὰ τὶς λύσετε.

α. Ὁ Radulescu γράφει γιὰ ἓνα χορὸ πού ὁ ρυθμὸς του θὰ ἦταν καὶ πού τὸν λέει κοπανιστό. Τὸν συναντήσατε πουθενά; Καὶ μ' αὐτὴ τὴν ὀνομασία; Βρίσκεται ἄραγε σὲ δίσκο ἢ σὲ κασέτα;

β. Χορεύουν στὸ Μέτσοβο ἓνα χορὸ πού τὸν λένε μετσοβίτικο ἢ τσάμικο καὶ πού πραγματικὰ στὸ τέλος γυρίζει σὲ συνηθισμένο τσάμικο. Τὸ πρῶτο μέρος ὁμως ἔχει ρυθμὸ:

Τὸν ξέρετε αὐτὸν τὸν πολὺπλοκο ρυθμὸ; Ξέρετε ἂν ὑπάρχει ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα; Δὲν ἔχω ἐδῶ τὸ βιβλίο τοῦ Arbatsky· δὲ θυμοῦμαι νὰ τὸν ἀνέφερε οὔτε καὶ ὁ Djudjeff.

Νὰ μὲ συμπαθήσετε γιὰ τὴν ἀδιακρισία μου. Ἄν δὲν ἔχετε καμία σχετικὴ πληροφορία, μὴν κάνετε τὸν κόπο νὰ μοῦ ἀπαντήσετε. Ἄν ἔχετε, θὰ μείνω ἐδῶ (P.O.B. 60 Βόλο) ὡς τὶς 20 Ἰουλίου, πού θὰ γυρίσω στὴ Γενεύη, 14 Blvd des Tranchées CH 1206 Genève.

Μὲ πολλὴ ἐκτίμηση καὶ φιλικὰ αἰσθήματα,

Samuel Baud-Bovy

Genève 6.11.77

Ἀγαπητὴ κύριε Πετρίδη,

Εἶστε πολὺ καλὸς πού βρήκατε τὸν καιρὸ νὰ μοῦ γράψετε. Νὰ μὲ συμπαθήσετε πού δὲ σᾶς γράφω ἀγγλικά. Τὰ διαβάζω εὐκόλα ἀλλὰ οὔτε τὰ γράφω οὔτε τὰ μιλάω. Τὸν Κοπανιστὸ τὸν ἀναφέρει κάπου ὁ Radulescu, καὶ φαντάζομαι πὼς ἔγινε σύγχυση μὲ τὴν Κοπανίτσα πού γράφετε. Δὲν μπορῶ νὰ ρωτήσω τὸν ἴδιο τὸν Radulescu· ἔχασαν τὰ ἴχνη του στὴ Ρουμανία, καὶ φαίνεται πὼς ζεῖ στὴ Γερμανία.

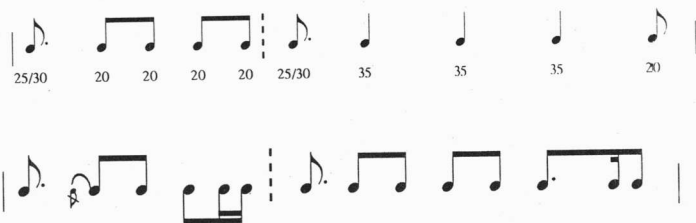
Τὸν Μετσοβίτικο τοῦ δίσκου τοῦ Καρᾶ τὸν εἶχα ὑπ' ὄψη μου, καὶ μὲ παιδεψε πολὺ ὁ ρυθμὸς του, γιατί κι ἐγὼ εἶμαι βέβαιος ὅπως κι ἐσεῖς πὼς δὲν τὸν ἀντιλήφτηκε καλὰ ὁ Καράς. Σὲ μιὰ πρόχειρη κασέτα τοῦ Αὐγερινοῦ

Μπάου που άγοράσα στο Μέτσοβο, ό ρυθμός άκούεται πιό καθαρά. Και χάρη στα μηχανήματα που διαθέτουν στο Ίνστιτούτο Φωνητικής του Πανεπιστημίου μας μπόρεσα να έλέγξω τη γραφή μου. Σ' αυτή την κασέτα, ό ρυθμός που χτυπάει ή κιθάρα, είναι:

Όπως βλέπετε, στη δεύτερη ήμι-μπατούτα, τα τέταρτα είναι πιό γρήγορα. Στο δίσκο του Καρῶ, εκεί που άκούεται καθαρά τό λαούτο, ό ρυθμός που παίζει είναι πιστεύω:

50 mm/sec

Ό Dietrich, που θα ξέρετε τους δίσκους του, μου γράφει πώς μαγνητοφώνησε τό συγκρότημα του Μπάου σε γάμο στο Μέτσοβο. Είμαι περίεργος να τόν άκούσω. Θα ήθελα να ξέρω αν συμφωνείτε με τη γραφή που σᾶς προτείνω. Πάντως είχαμε κι οι δυο την ίδια έντύπωση, πώς δηλαδή ό ρυθμός αυτός είναι συνάμα άνισος (2 και 3) και άλογος (2 και 1½). Καθώς τόν παίζουν και rubato καταντάει ασύλληπτος στο πρώτο άκουσμα. Μόλις μπεις όμως στο νόημα, χείρεσαι την εύλυγσία και τη ρευστότητά του.

Σᾶς ζηλεύω που έχετε σωματική, μυϊκή έπαφή με τους ρυθμούς αυτούς. Σ' αυτά δυστυχώς είμαι κούτσουρο.

Και πάλι σᾶς εύχαριστώ για την προθυμία σας κι έλπίζω να σᾶς συναντήσω σαν κατεβῶ στην Άθήνα κατά τό Πάσχα.

Με εξαίρετη τιμή
Samuel Baud-Bovy

Είναι βέβαιο ότι ό Τέντ Πετρίδης άπάντησε στο πρώτο γράμμα του Baud-Bovy και πιθανό ν' άπάντησε και στο δεύτερο. Τα γράμματα αυτά θα πρέπει να υπάρχουν στο άρχείο του Baud-Bovy στη Γενεύη.

Δέν πρόλαβα να τᾶ ζητήσω για να τᾶ περιλάβω σ' αυτό τό άρθρο, θα ήταν

ένδιαφέρον ώστόσο να γνωστοποιηθούν κι αυτά σε μια μελλοντική πληρέστερη εργασία για τόν Τέντ Πετρίδη.

Τόν Τέντ Πετρίδη τόν γνώρισα στά τέλη του 1967 όταν ήρθε μια μέρα να επισκεφτεί τó Μουσικό Λαογραφικό Άρχείο (ΜΛΑ) τού Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών. Νιώσαμε άμέσως συμπάθεια ó ένας για τόν άλλο και γίναμε άρκετά γρήγορα φίλοι. Τó γραφείο τού ΜΛΑ βρισκόταν τότε στην óδο Ναυαρίνου κοντά στη Μασσαλίας όπου δίδασκε εκείνος κι έτσι δέν τού ήταν δύσκολο να έρχεται συχνά να με βλέπει και να κουβεντιάζουμε πριν ή μετά άπό τó μάθημά του. Καμιά φορά πήγαινα κι εγώ στο διαμέρισμά του, ή βγαίναμε έξω τά βράδια (παρέα και με άλλους) για να διασκεδάσουμε στην ταβέρνα «Κάστρο» τού Κρητικού λυράρη Άντώνη Περιστέρη στόν ΄Υμητό, στο Ποντιακό κέντρο «Κορτσόπον» στο Μοσχάτο ή άλλου. Μάλιστα μια μέρα τού 1981 πού μια άπό τίς κόρες μου έπρεπε να έγγειωνιστεί έπειγόντως και έψαχνα για αίμοδοτή, έσπευσε να με βοηθήσει προτού καν προλάβω να τού τó ζητήσω.

Με τόν Τέντ Πετρίδη κάναμε άπό κοινού ήχογραφήσεις στο Άγκίστρι τó 1971, στην Αίγινα, τή Σκύρο και τίς Συκιές τής Άχλαδετής στη νότια Εύβοια (Κάβαλα) και τήν Αίγινα τó 1977. Επίσης τó 1976 ήρθε στην Κηφισιά κι ήχογραφήσαμε μια παρέα άπό Πομάκους πού δούλευαν στην πολυκατοικία μου. Τόν ίδιο χρόνο, τέλος, πήγαμε μαζί στο διαγωνισμό δημοτικών χορών, τραγουδιών και όργάνων στα Λαγκάδια Γορτυνίας για να συμμετάσχουμε στην Κριτική Έπιτροπή.

Άλλά εκτός άπό συνεργάτης του όπηρεξα και μαθητής του.

Συγκεκριμένα τó 1976 ή 1977 γράφτηκα σε μια τάξη του κι έκανα μαζί του έλληνικό χορό. Τά μαθήματα αυτά γινόντουσαν στο ύπόγειο ενός μικρού ξενοδοχείου στο Κολωνάκι και ó Τέντ Πετρίδης πληρωνόταν ώς έξής: Μετά τó τέλος τού μαθήματος τοποθετούσε ένα καπέλο σε μια άκρη κι όλοι έμείς οί μαθητές τού ρίχναμε μέσα ό,τι μās έκανε εύχαρίστηση.

Τόν Τέντ Πετρίδη τόν είδα για τελευταία φορά στο Θέατρο τής Ντόρας Στράτου στο λόφο τού Φιλοπάππου, περίπου έναμιση μήνα πριν άπό τόν άπροσδόκητο θάνατό του. Μετά τήν παράσταση φεύγοντας με τó αυτοκίνητό του, τού πρότεινα να πάμε σε μια ταβέρνα.

Μου είπε όμως πώς ήταν βιαστικός και με κατέβασε στόν Άγνωστο Στρατιώτη. Είχε μόλις γυρίσει άπό τήν Έλβετία όπου τού είχαν κάνει ένεση στους γοφούς χωρίς σπυδαία άποτελέσματα και φαινόταν κάπως σκεπτικός. Δέν είχε πάντως τά συνηθισμένα κέφια του.

Πεθαίνοντας ó Τέντ Πετρίδης άφησε εκτός άπό τίς δημοσιεύσεις του κι ένα τεράστιο άρχείο με μια έντυπωσιακή (κι όχι μόνο έλληνικού ενδιαφέροντος) συλλογή άπό βιβλία, δίσκους και μουσικά όργανα, αναρίθμητες πρωτότυπες ήχογραφήσεις σε μαγνητοταινίες και κασέτες, φωτογραφίες, ανέκδοτα χειρόγραφα κτλ. Τó άρχείο αυτό για λόγους άσφαλείας κλειδώθηκε άπό τούς πιδ κοντινούς του φίλους σε μια άποθήκη στην περιοχή Χαλκίδας όσπου ν' άποφασιστεί ή τύχη του άπό τó γιό του Ρον και μοναδικό

κληρονόμο του. 'Εκείνος πάλι, μετά από μιὰ παρατεταμένη περίοδο ἀμφιταλαντεύσεων, ἀνέθεσε στὴν κ. Lisbet Toyr (τὴ στενότερη συνεργάτιδα τοῦ πατέρα του ἀπὸ τὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ '70) νὰ δώσει ἐκείνη τὴν πρέπουσα λύση στὸ πρόβλημα.

Καὶ στὶς 12/2/1993 διατύπωσε γραπτὰ τὴ σύμφωνη γνώμη του γιὰ τὴν πρόταση ποὺ τοῦ ὑπέβαλε ἡ κ. Toyr καὶ ποὺ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα νὰ μεταφερθεῖ τὸ ἀρχεῖο τοῦ πατέρα του στὴν Ἀθήνα στὶς 7/3/1993 καὶ νὰ θεθεῖ ὑπὸ τὴν κηδεμονία τοῦ ΜΛΑ.

Καὶ ἔκτοτε, τόσο ἡ κ. Toyr ὅσο κι ἐγὼ ὡς ὑπεύθυνος τοῦ ΜΛΑ, συνεργαζόμαστε στενά, ὥστε τὸ Ἀρχεῖο Τέντ Πετρίδη νὰ ἀξιοποιηθεῖ τὸ γρηγορότερο, ἀφοῦ πρῶτα τακτοποιηθεῖ σὲ εἰδικὰ ράφια, καταλογογραφηθεῖ καὶ εὔρετηριασθεῖ.

Ὁ κατάλογος ποὺ ἀκολουθεῖ μᾶς δίνει τοὺς τίτλους τῶν σημαντικότερων δημοσιευμάτων τοῦ Τέντ Πετρίδη. Στὸν κατάλογο αὐτὸν ἀναφέρεται καὶ τὸ βιβλίο του γιὰ τοὺς χοροὺς τῆς Ἀττικῆς ποὺ εἶναι σχεδὸν ἔτοιμο γιὰ ἔκδοση. Τὸ συγγραφικὸ ἔργο τοῦ Τέντ Πετρίδη εἶναι δυσανάλογα μικρὸ σὲ σχέση μὲ τὸ ὀγκῶδες ὕλικό ποὺ εἶχε συγκεντρώσει στὶς ἀναρίθμητες περιοδείες του καὶ τὶς ἀπέραντες γνώσεις ποὺ ἀπέκτησε ἀπὸ τὴν ἐπιτόπια ἔρευνα καὶ τὰ διαβάσματά του. Ἴσως αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ὅτι οἱ ἐπαγγελματικές του ἀσχολίες καὶ τὸ ἀσυγκράτητο πάθος του γιὰ τὴν ἐπιτόπια ἔρευνα δὲν τοῦ ἄφησαν τὸ χρόνο νὰ συγκεντρωθεῖ καὶ νὰ γράψει. Ἴσως πάλι νὰ μὴν ἀνῆκε στὸ εἶδος τῶν μελετητῶν ποὺ ἀρέσκονται ἰδιαίτερα στὸ γράψιμο. Ἡ ἀκόμα μπορεῖ νὰ θεωροῦσε ὅτι τὸ γράψιμο, σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ἔρευνα, ἦταν καλύτερα ν' ἀναβληθεῖ γιὰ τὶς τελευταῖες δεκαετίες τῆς ζωῆς του, ὅποτε θὰ εἶχε συμπληρώσει τὴν ἔρευνά του καὶ θὰ εἶχε περισσότερη ἄνεση χρόνου νὰ προχωρήσει σὲ μιὰ ἀληθινὰ ὀλοκληρωμένη σύνθεση τῶν ἰδεῶν του.

ΕΡΓΟΓΡΑΦΙΑ TENT ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Α' ΒΙΒΛΙΑ

- 1) *Folk Dances of the Greeks, Origins and Instructions*, Νέα Ὑόρκη 1961, Νέα Ὑόρκη 1972, Λονδίνο 1974 (Γραμμένο σὲ συνεργασία μὲ τὴ γυναίκα του Elfeida).
- 2) *Greek Dances*, Ἀθήνα 1975.
- 3) *Greek Dances and how to do them = Ἑλληνικοὶ Χοροί*, Ἀθήνα 1976 (Δίγλωσσο ἔνθετο στὸ ὄμνυμο λεύκωμα τριῶν δίσκων ποὺ κυκλοφόρησε ἡ ἐκδοτικὴ ἐταιρεία Peters International σὲ συνεργασία μὲ τὸ Lycabettus Press).

Β' ΑΡΘΡΑ

- 4) «The Music of the Rebetes», Κεφάλαιο τοῦ βιβλίου *Rebetika. Songs from the old Greek Underworld*, Edited by Katharine Butterworth and Sara Schneider, Ἀθήνα 1975, 27-34.
- 5) «Τὰ Anastenaria», *Ἄνθρωπος*, τ. 6, Ἀθήνα 1979, 163-179.
- 6) «Ὁ Δάπυτος Χορὸς», Πρακτικὰ τοῦ Γ' Συμποσίου Λαογραφίας τοῦ Βορειοελλαδικοῦ Χώρου, Θεσσαλονίκη 1979, 593-626 (Μεταφρασμένο ἀπὸ τὰ ἀγγλικά ἀπὸ τὴν Εἰρήνη Φλώρου).
- 7) «Contemporary Greek Folk Dances - Greek Folk Instruments - Greek Folk Costumes», Κεφάλαια τοῦ τόμου *Tourism in Greece 1982*, Ἀθήνα 1982, 2-39.

- 8) «The relationship of Pontic Dances to Neo-Hellenic Regional Dances and Problems in Pontic Dance Research: Nomenclature, Form, Structure, and Rhythms», *Ἀρχαίον Πόντου*, τ. 38, Ἀθήνα 1984, 633-651.
- 9) «Traditional Pontic Dances accompanied by the Pontic Lyra», *Ἀρχαίον Πόντου*, τ. 42, Ἀθήνα 1988-9, 224-237.

Γ΄ ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΗ

- 10) *Dances of Attica. A Folklore Study Including Costumes and Musical Instruments* = Μελέτη ἐπὶ τῶν λαϊκῶν Χορῶν τῆς Ἀττικῆς συμπεριλαμβανομένων τῶν Ἐνδυμασιῶν καὶ Μουσικῶν Ὀργάνων.